

fordi der ikke er givet dem noget Maal for deres Virksomhed — det er den Erfaring, den Overbeviisning, der har bevæget mig til at fremkomme med dette Lovforslag. Den ærede Landsthingsmand kan nu søge Grundene mange andre Steder; det er mine Grunde.

Den ærede Landsthingsmand har spurgt, hvad Gavn disse Menighedsraad have gjort, som ere oprettede i Henshold til Ministeriets Circulaire af 24de September 1856. Han har kun faaet et lunskent Svar derpaa; siger han; men skulde den ærede Landsthingsmand ikke have spurgt lunskent, thi det gjælder ofte ogsaa i denne Henseende, at som man raaber, saa faaer man Svar, og naar man spørger med den Forventning, at man kun vil faae lidet Godt at høre, er altfor ofte Svaret stemmende med Spørgsmaalet. Men uden at ville miskjende den Betydning, som ligger i det ministerielle Circulaire af 24de September 1856, som efter min Mening vil danne Begyndelsen til nye og vigtige Bestemmelser for Folketirken, kan jeg dog ikke lade ude af Betragtning, at det lod saa meget blive aldeles ubestemt, at der vel var givet Tilløbelse til at danne Menighedsraad, men at der kun var givet ringe Bestemmelse for et saadant Menighedsraads Virksomhed. Det har viist hen i en Retning, hvorhen jeg troer at man for Tiden ikke bør vise Menighedsraadenes Virksomhed, og det er netop en af Grundene, hvorfor efter min Opfattelse disse frivillige Menighedsraad saa lidt trivedes, at man saalidt har ordnet og bestemt deres Virksomhed. Giv Menighedsraadenes Virksomhed et virkelig bestemt Indhold, og jeg tvivler da ingenlunde paa at de da ogsaa ville virke; de ville virke paa meget forskjellig Maade; de ville virke med større og mindre Betsignelse, men at de dog ville allevegne udrette noget Godt og Gavnligt, derom er jeg fuldkommen overbevist. Den ærede Taler har ikke berørt mange af Enkelthederne ved dette Lovforslag; hans Modstand mod dette Lovforslag er overhovedet ikke begrundet deri, at han finder, at det er uheldigt i og for sig, men deri, at han finder, at et hvilketsomhelst Forslag om at give Menighederne større Rettigheder gennem deres valgte Repræsentanter vilde være uheldigt. Derfor den særede Ta-

ler ikke var af den Mening, at en hvilketsomhelst Maade at løse det Spørgsmaal at danne Menighedsraad var uheldigt, saa vilde han jo komme med Forslag til de Forandringer, som han meente burde gjøres i Lovforslaget for at det kunde være hensigtsmæssigt. Den ærede Taler har anført, at her i Lovforslaget skulde vælges af alle dem, der saa at sige vilde lade sig confirmere om. Det har gjort mig ondt, at den ærede Taler har brugt det Udtryk, at han har saant det Udtryk — thi man finder det jo allerede brugt — om en saa alvorlig Sag som den, der her er Tale om. Jeg kan forstikke den ærede Taler, at den Bestemmelse, som indeholdes i den paagjældende Paragraph, har været Gjenstand for megen og gjentagen Overveelse. Naar der nemlig er Spørgsmaal om Dannelsen af et Menighedsraad, da er der en Ting, som man ikke kan andet end tage Hensyn til, og det er det, at overalt, hvor en Kirke er den herskende, vil der være en Mængde Medlemmer, der kun paa en udbortes Maade blive Medlemmer af den. Der er mange Medlemmer, der ikke finde det Umagen værd at træde ud af Folketirken, fordi de ikke vide, hvor de ellers skulle træde hen. Det er paa ingen Maade min Mening, at man skulde bestrebe sig for at fjerne disse Medlemmer. De udgjøre saa at sige den Masse, om jeg maa bruge det Udtryk, som man maa haabe efterhaanden paavirket af den kristelige Mand. Men naar der nu bliver Spørgsmaal om, at faae Menighederne repræsenterede, saa er det netop vanskeligt at finde det kirkelige Grundlag, at finde de Betingelser, hvorved der søndres mellem dem, der i Kraft af en virkelig levende Overbeviisning tilhøre det Samfund, hvoraf de ere Medlemmer, og dem, som kun findes deri, fordi de dog skulle være i et Samfund. Jeg vil bede den ærede Taler om, at han dog vil finde noget Andet end det, der er sagt her, i det Forslag, at Vedkommende skulle erklære eller svare Ja paa det Spørgsmaal, om de fremdeles vedstaae deres ved Confirmationen bekræftede Daabsløfte. Jeg har ikke turdet tage en saadan Bestemmelse som Nybelsen af Nadverens Sacramente ind her i en Valglov, men derimod finder jeg det stemmende aldeles med hvad der er Sitt og Brug